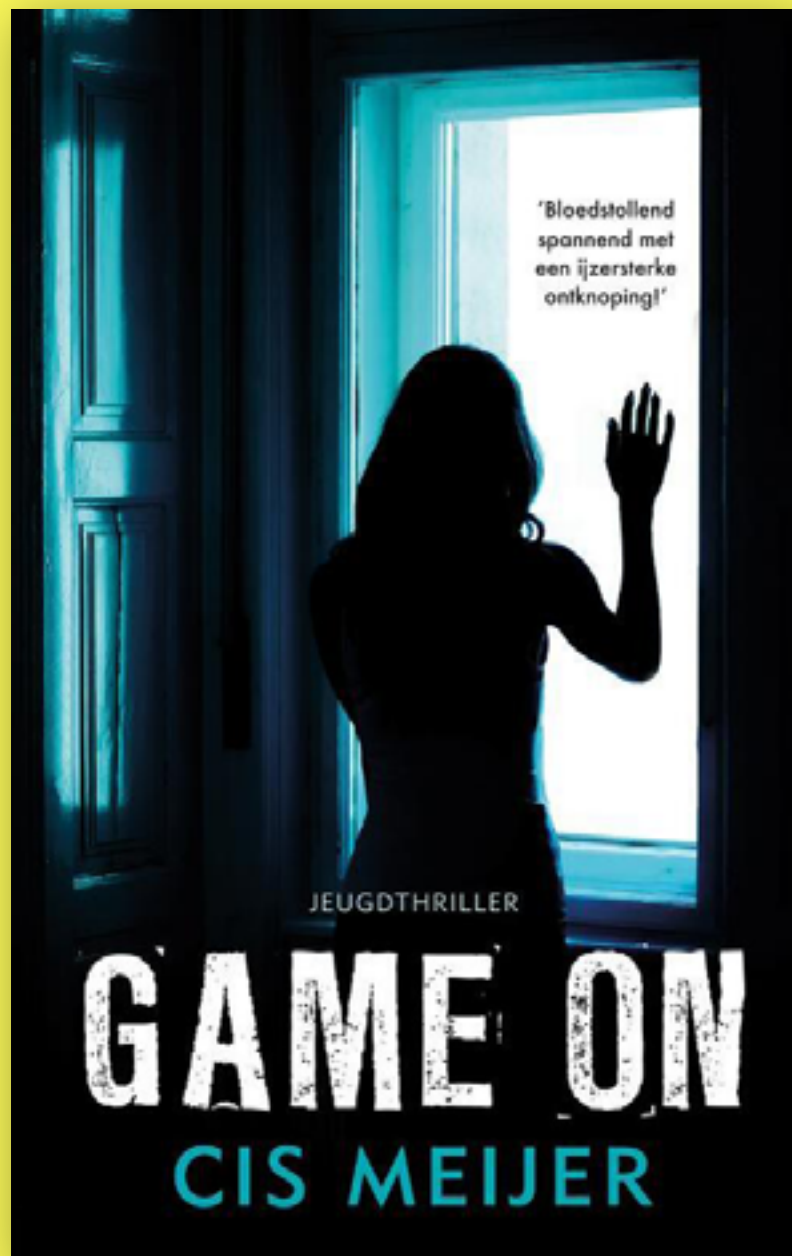

JONGE JURY LESBRIEF

LESMATERIAAL BIJ
GAME ON VAN CIS MEIJER

Jonge Jury 2023

INTRODUCTIE BIJ FRAGMENT

De vrienden Noor, Eline, Sky, Daan en Jordi raken verzeild in een vreselijk avontuur.

‘Niet schrikken,’ zegt Storm.

Als iemand dat zegt, is het meestal slecht nieuws. Ik druk de telefoon tegen mijn oor. Zet het volume harder. ‘Wat is er?’ Ik ga rechtop zitten. Haal diep adem.

‘Sky ligt in het ziekenhuis.’

De boodschap komt als een vuistslag. ‘Nee... Hoe... Wat...?’

‘Ze heeft een hersenschudding... met haar hoofd op de grond geknald. En...’ Hij laat een stilte vallen.

‘En?’

‘Haar gezicht ligt open, en...’ Zijn stem klinkt gejaagd.

Ik druk mijn hand voor mijn mond om niet te huilen.

‘Ze is beroofd,’ zegt hij.

Beroofd.

Sky is beroofd.

‘Nee! Hè? Bij Jordi’s huis?’ Terwijl wij lekker in de tuin zaten? Het duizelt me. ‘Weet je wie het gedaan heeft?’ In een flits zie ik die creep voor me, die achter

me heen en weer liep. Hoe hij me vaag aanstaarde. Een rilling trekt door me heen.

‘Ze had het over twee mannen. En iemand uit de buurt heeft ook twee gasten op een scooter voorbij zien scheuren.’

‘Twee,’ herhaal ik. Niet die ene jongen dus.

‘Ja. Die laffe klootzakken hebben haar vastgepakt en tegen de grond geduwd. Schaafwonden in haar gezicht, jukbeen gebroken.’

OMG, wat heftig voor Sky. Ik neem een teug adem. ‘Wat nu? Wanneer mag ik naar het ziekenhuis komen?’

‘Dat weet ik nog niet. Ze moeten haar eerst onderzoeken, en ze moet rusten. Ik moet ophangen, de politie gaat me nog wat vragen stellen.’

Zodra Storm heeft opgehangen, bel ik de anderen. Daarna huil ik bij mama op de bank uit. Ze staat erop dat ik ga slapen. Maar ik lig te woelen in mijn bed. Wat een ellende. Wat als we dit huis uit moeten? Wat als ik met Sky was meegelopen? Dan was het misschien niet gebeurd.

Ik wil horen dat ze er niks aan overhoudt.

Dat het meevalt.

Dat het niet waar is! Eerst al pech op het schoolkamp met dat rot-incident en nu overkomt haar dit!

Om kwart over een pak ik mijn telefoon en stuur Storm een bericht.

Hé Storm, wil je me bellen als je nog wakker bent? Wil nog wat vragen. ✓✓

Ik staar naar het schermje. De klok tikt een halfuur weg. Waarom reageert hij niet? Er komen wel appjes binnen van Eline, Jordi en Daan.

Eline

Ik kan er niet van slapen. Zie steeds voor me hoe ze haar gepakt hebben. Doodeng.

Straks is ze voor altijd verminkt.

Jordi

Superheftig.

Daan

Ja. Was ze nou maar niet alleen weggegaan. 🙄

Ik leg mijn telefoon opzij en sla mijn ogen neer. Daans laatste zin geeft me buikpijn.

Iets na twee uur hebben Storm en ik weer contact. ‘Het gebeurde om de hoek bij Jordi, bij die parkeerplaatsen,’ vertelt hij. ‘Ik wilde haar bij Jordi ophalen, maar ben haar misgelopen.’

Ik veer op. *Dat was kort nadat ik haar uitzwaaide.* ‘Ik heb niemand gezien toen ze de deur uit liep.’

‘Die wijk waar Jordi woont...’ begint Storm. ‘Zijn daar vaker berovingen?’

‘Eh... Geen idee. Nooit iets over gehoord.’

‘Ken jij mensen die een hekel hebben aan mijn zusje?’

‘Een hekel? Aan Sky? Nee. Hoe kom je daarbij?’

‘Weet niet, gewoon. Misschien wisten ze wie ze was. Ze hebben haar horloge van haar pols gerukt.’

‘Haar horloge?’ Ik denk na. ‘Alleen dat?’

‘Daar lijkt het wel op. Ik snap het niet... Hoe konden ze weten dat ze dat omhad?’

‘Dat horloge heeft ze toch geërfd van jullie opa?’

‘Ja.’

‘Ik weet hoe gehecht ze eraan is. Ze draagt het altijd.’

‘Mijn moeder wilde liever niet dat ze het droeg. Het was veel geld waard. Volgens mij weet Sky dat niet eens. Ze dacht dat het haar beschermde.’

‘Ik weet het.’ Ik zie haar voor me in de klas. Ze drukte vaak een kus op het klokje aan het begin van een toets. Voor geluk.

‘Misschien zijn die gasten haar gevolgd en hebben ze haar opgewacht,’ zegt Storm.

‘Ze wisten toch niet hoe laat ze daar zou lopen?’ vraag ik. ‘Hebben ze dan net zo lang gewacht tot ze konden toeslaan?’

‘Ja. Tenminste, dat denk ik. Voor veel geld zijn dat soort gasten tot alles in staat. Elke dag worden mensen beroofd,’ zegt hij. ‘Het had nog veel erger kunnen aflopen. Ik moet er niet aan denken.’

‘Nee, ik ook niet,’ fluister ik. ‘Hoe gaat het met haar?’ Ik wil hem horen zeggen dat het snel goed komt, dat ze geen pijn heeft.

‘We moeten afwachten. Haar herstel gaat een paar weken duren, denk ik. Ik maak me zorgen om haar. Ze is gevoelig. Wat als ze er littekens aan overhoudt?’

‘Waar is ze precies geraakt?’

‘Ik bedoel niet alleen in haar gezicht. Ik bedoel littekens vanbinnen.’

‘Vanbinnen?’ vraag ik.

‘Ja. Ze is stiller dan anders, angstiger. Ik ben bang dat het erger wordt,’ zegt hij. Hij laat een stilte vallen.

Ik staar naar het voeteneind van mijn bed. Weet niet goed wat te zeggen.

‘Stel dat jongens van school dit hebben gedaan,’ begint hij. ‘Heb jij enig idee wie het zouden kunnen zijn?’

‘Nee. Denk je echt dat iemand van onze leeftijd in staat is tot zoiets heftigs?’

‘Zeker weten. Ratten lopen overal rond, ook waar je het niet verwacht.’

Ik zie gezichten van jongens op school voor me. Van niemand kan ik me voorstellen dat ze zoiets ergs kunnen doen.

‘Als je iets hoort of ziet...’ eindigt Storm, ‘let me know.’

‘Ja. Ja, natuurlijk.’ Ik hang op en blijf met een machteloos gevoel achter.

Lieve Sky, veel sterkte

✓✓

Ik denk aan je en ik kom snel naar je toe.

✓✓

Love you.

✓✓

Mijn ogen prikken. Spijt. Zo veel spijt dat ik niet met Sky ben meegelopen naar de auto.

Ik leg mijn telefoon weg en verberg mijn gezicht in het kussen. Aanmelden voor *Breakpoint* ga ik nu niet doen. Dat voelt helemaal niet goed.

- 45 -

7 DECEMBER

Ik douch, kleeid me aan en bedenk dat Sky al over een week naar school mag. Toen ik vorige week hoorde dat ze goed herstelt van haar hersenschudding, was ik zo blij met het nieuws. Ik heb ons meteen aangemeld voor *Breakpoint*. Dat weet ze nog niet. Volgens haar moeder kan ze nu niet te veel prikkels hebben. Ze moet nog even rustig aan doen, wat niks voor Sky is. Als ik haar spreek, merk ik dat ze het er moeilijk mee heeft.

Terwijl ik de trap af loop om te ontbijten, videobel ik met Eline. Ze kauwt gehaast op een wortel, klinkt gestrest. Op de achtergrond zie ik haar broer en moeder. Zo te horen maken ze weer eens ruzie. Eline is vergeten om huiswerk voor biologie te maken. Dat moet voor negen uur ingeleverd zijn. We hangen op, ik maak foto's van mijn antwoorden en app ze haar. Ze stuurt me hartjes terug.

In de keuken loopt Nikki langs me. Ze pakt haar rugzak en geeft mama een knuffel. Haar armen zijn

stevig om haar heen geslagen. Alsof ze mama anders misschien verliest. Daarna drukt ze haar wang tegen mijn wang. ‘Fijne dag op school,’ zeg ik. Ik sla mijn armen om haar heen en voel haar gespannen rug. Dan wurmt ze zich los en vertrekt.

Ik hoor mijn moeders woorden weer in mijn hoofd. *Anders kunnen we hier niet eens blijven wonen...* Toen ik haar er later naar vroeg, ontkende ze het. Toch verkocht ze vorige week de auto. Ze deed alsof ze het niet erg vond. Beter voor het milieu en voor onze conditie! ‘We gaan meer fietsen, lekker toch,’ zei ze met een glimlach. Geen auto hebben vind ik niet erg, maar wat als het geld op is? Als we alsnog uit ons fijne huis moeten? Al het geld dat we kunnen winnen in die game... Hoelang zou het duren voor we antwoord op onze aanmelding krijgen? Straks op school ga ik in het tussenuur nog een keer mijn mail checken. *Gefeliciteerd, jullie zijn uitgekozen!* Ik zie het al voor me.

Vanuit het raam kijk ik naar de grauwe lucht buiten. Op straat ligt een vieze laag sneeuwdrab. In mijn hoofd verdwijn ik naar een zonnig eiland waar we met zijn allen lachend ronddobberen op luchtbedden in de oceaan.

‘Eet je je boterhammen, Noor?’ Mama’s stem prikt mijn dagdroom door. Ze schuift twee boterhammen met kaas naar me toe. En een pakketje voor op school. Ik zucht.

‘Dat ga ik echt niet meenemen, hoor,’ zeg ik en ik wil meteen mijn tong afbijten.

Ze reageert er niet op. Schenkt koffie in, met een grijns. ‘Jij ook een cappuccino?’

Ik knik en neem een hap van mijn boterham. Het pakketje brood gaat toch maar in mijn tas.

‘Heb je Sky nog gesproken?’ Ze zet de cappuccino voor me neer. ‘Gaat ze al naar school?’

‘Volgende week mag ze. Eindelijk!’ Ik schenk er extra melk bij, dan smaakt-ie als een latte.

‘Dat is mooi nieuws.’ Mama knijpt zacht in mijn hand. Ze controleert een werkmail op haar telefoon. ‘Wat zal ze blij zijn dat ze weer naar school kan,’ zegt ze. ‘Ik hoorde van haar moeder dat ze voorzichtig weer is gaan trainen om fit te worden.’

‘Ja. Ik had Sky gister aan de lijn.’ Ik neem een hap van mijn boterham.

‘En?’

‘Ze klonk moe,’ zeg ik. ‘Haar duizelingen zijn nog niet helemaal weg. Ze moet eerst nog aansterken.’

‘Haar kennende gaat dat wel lukken. En is haar litteken niet meer geïnfecteerd?’ vraagt mama.

‘Nee, ik dacht het niet. Maar zo heftig, mam, het is wel heel erg dik en rood. De arts zegt dat het minstens anderhalf jaar duurt voordat ze een littekencorrectie kan laten doen. Anderhalf jaar! Ze krijgt nu speciale littekenmassages om haar huid soepeler te maken.’ Ik drink mijn latte op en hijs mijn tas over mijn schouder. ‘Ik moet gaan.’

‘Vreselijk wat er gebeurd is. En dat litteken ziet ze elke dag.’ Mama legt haar hand voor haar mond. ‘Hoe moet het nu met haar droom om model te worden?’

‘Ik heb er niet naar durven vragen. Maar ik kan me niet voorstellen dat ze dat litteken kunnen verhullen met make-up.’

‘Ze moet ermee leren omgaan. Maar dat kan ze. Ze is sterk.’

Ik knik. Over Sky’s huilbuien zeg ik niks. Want dan kom ik hier niet weg.

- 49 -

Ik word wakker door mijn knorrende maag. Die ne-
geer ik. Met een hoofd vol watten sta ik op.

Mijn handen en voeten zijn koud.

Op Spotify zoek ik mijn work-outbeats. Oortjes in,
'Physical' van Dua Lipa aan, volume hard, en gaan.

Ik pak gewichtjes van de vloer en begin aan mijn
work-out.

Razendsnel bewegen mijn armen op en neer, op
het ritme van de muziek. Ik doe drie setjes van twintig.
Mijn spieren voelen verkrampd. En mijn maag knort
nog steeds. Een zeurderig, misselijk gevoel.

Maar ik ga door.

Ik kan dit. Als ik maar wil.

Na de oefeningen met de gewichtjes pak ik mijn
telefoon en open TikTok. Eline laat op haar account
strakke work-outs zien. Ik kies er drie: voor mijn bil-
len, dijen en buik.

Het zweet druipt over mijn voorhoofd. Mijn hart
bonst.

Ben er duizelig van. Moet even gaan liggen.

Onderweg naar school ontwijk ik modderplassen en passeer ik andere fietsers.

Als ik de laatste hoek om sla, hoor ik het zware brommen van een grote auto. Ik kijk om. Uitwijken! Maar ik ben te laat. De wagen rijdt dwars door een grote plas. Grijs sneeuwdrab spat omhoog en raakt me vol. Van mijn schoenen tot aan mijn jack ben ik nat. Woedend kijk ik naar de binnenspiegel en zie de bestuurder grijnzen. Is dat meneer De Kriek van bio? Hij remt af en rijdt het parkeerterrein van school op.

Ik parkeer mijn fiets in de fietsstalling, naast die van Eline. Ze is de laatste tijd vroeg op school.

Net voordat ik het schoolgebouw in loop, spot ik meneer De Kriek naast zijn auto. Creep, zoals we hem altijd noemen, tuft op zijn mouw. Dan veegt hij met zijn arm over de autoruit. Hij geeft een klapje op het dak alsof de auto zijn bestie is. Ik haat hem.

In de toiletten dep ik mopperend mijn broek in een hopeloze poging de modderplekken weg te vegen. Daarna zoek ik Eline. In de aula zit ze niet.

Onderweg naar ons klaslokaal kom ik langs de fotocollages van ons schoolkamp van vorig jaar. Bij de groepsfoto van H3B valt mijn oog op Eline en mij. Wat een baby's waren we. Dezelfde zwarte top en skinny jeans aan, arm in arm. Daan en Jordi achter ons, met opgestoken vingers waardoor wij hazenoren hadden. Sky lag op dat moment ziek op de slaapzaal. Of ziek... Ze was van slag door het bikini-incident. Er gebeurde de dag daarvoor ook iets met Pelle, de zoon van meneer De Kriek en een vriend van Daan. Pelle zat in de parallelklas, hij was blijven zitten en werd na het kamp geschorst. Iemand had een grote zak wiet gevonden die van hem bleek te zijn. Creep liep zichtbaar aangedaan rond. Ik zag hem met andere docenten overleggen. Omdat ik nieuwsgierig was naar Pelles straf, probeerde ik ze af te luisteren. Ze hadden het niet over Pelle, maar over Sky: een van hen zei dat ze wel heel gevoelig reageerde. En dat ze er beter niet te veel aandacht aan konden besteden. Ze zou bijtrekken als iedereen haar met rust liet.

Dat gebeurde inderdaad. Er werd door de docenten nergens meer over gesproken. Omdat iedereen al eerder de kant op was gegaan, weet niemand wat er precies in het water met haar gebeurd was. Maar ik vond de reactie van die docent helemaal niet oké.

Toch typisch, twee van die incidenten vlak na elkaar. Sky, de zoon van Creep... Arme Sky. Aan Pelle heb ik verder weinig herinneringen. Na de zomervakantie keerde hij niet terug op school. We weten alleen dat hij naar een andere school moest. Twee keer blijven zitten kon niet.

Mijn wijsvinger glijdt langs de fotocollage. Op zoek naar een foto waar Sky wel op staat.

Het Veluwekamp bestaat in mijn hoofd uit duizenden herinneringen. We sliepen weinig, lachten veel en stonken naar paprikachips. In de hoek van de collage vind ik haar eindelijk. Op de foto staat ze tot haar schouders in het water. Het was een hete middag, we gingen met alle klassen zwemmen. Niemand let op de camera, iedereen heeft lol. Sky kijkt het beeld uit. Die eerste dag kenden we elkaar nog niet goed. We zaten in verschillende groepjes.

Een hand grijpt me vast. 'Daar ben je!' zegt Eline vrolijk. 'We moeten opschieten.' Ze trekt me mee.

'Hey, waar was je?' vraag ik.

'Je kent me toch. In een hoekje,' zegt ze geheimzinnig. Haar ogen twinkelen. 'Op mijn telefoon,' zegt ze er snel achteraan.

Ik ken haar, ja. Meestal als ze zo doet, heeft ze een leuke jongen op het oog.

'Naam, leeftijd, klas en foto, *please?*' Eline heeft smaak en als ze haar zinnen op iemand zet, krijgt ze altijd wat ze wil. Jongens zijn voor haar als koek. Nieuw smaakt lekker, maar steeds dezelfde wordt saai.

Ze hult zich in stilzwijgen.

Tijdens het tussenuur maak ik in de mediatheek een oefentoets voor Engels op mijn laptop. Tikgeluiden naast me leiden me af. Eline werkt een vlog bij op TikTok. De video heeft ze vanmorgen gemaakt, ik zie het aan haar kleding. Alles in de video ziet er afgestyled uit. Het bord met avocado kan zo in een tijd-

schrift. Ze lacht in de camera met een wortel in haar hand. Aan niks zie je dat ze vanmorgen stress had. Ik stoot haar aan. 'Ben je al klaar met leren?' fluister ik. Ze kijkt niet om. Haar vingers vliegen over het scherm.

#watikeetopeendag
#watikeetvooreenshoot
#model 🍏❤️🍷🍴

'Dat is toch niet het enige wat je eet?' fluister ik verschrikt.

'Nee, natuurlijk niet. Maar ik kan niet de hele dag TikToks maken. Vanmiddag en vanavond post ik er nog twee,' legt ze uit. 'Ze zijn heel populair. Ik heb in een paar weken tijd meer dan duizend volgers erbij gekregen.'

'Lijkt het voor hen dan niet alsof je niks anders eet?'

Eline trekt haar wenkbrauwen op. 'Dat snappen ze heus wel,' fluistert ze terug.

'Dan ligt het aan mij,' zeg ik lachend. 'Ik ga zo meteen even kijken of ik al mail heb van *Breakpoint*.'

Eline rolt met haar ogen. 'Doe het nu.'

'Straks. We doen eerst de irritante dingen, daarna de leuke,' grap ik. Ik tik met mijn vinger op haar werkboek Engels. 'Aan de slag.'

Ze post haar video en buigt zich over de Engelse grammatica. Een paar tafels verderop zie ik Storm studeren. Dat hij over een aantal maanden al klaar is op deze school. Zes vwo in de pocket, en meteen naar het buitenland.

Storm pakt zijn boeken in, onze blikken kruisen elkaar. Voor het eerst in de afgelopen weken ziet hij er minder gespannen uit. Gelukkig. Van de nerds op school is hij de tofste. Hij heeft natuurlijk een streepje voor omdat hij Sky's broer is. Ze is zo gek op hem. Door het vertrek van hun vader zijn ze nog meer naar elkaar toe gegroeid. Hij is zorgzaam, lief en slim. Maar niet mijn type. En buiten dat, veel te oud.

Als hij opstaat, zie ik dat Quinten een tafel achter hem zit, de nieuwe jongen in onze klas. Hij is nog maar een paar weken op school. Quinten is zo iemand die de kat uit de boom kijkt. Altijd druk aan het schrijven. Volgens mij is hij heel serieus met school bezig. Ik heb geen idee wat er in hem omgaat. Gek eigenlijk, dat je in een klas de meesten niet goed kent. Niet écht goed. Zoals ze thuis zijn. Met gym trekt Jordi naar hem toe omdat hij sportief is.

Mooie ogen heeft Quinten. Helderblauw. Hij valt op met zijn getinte huid en blonde krullen en sproeten.

Hij steekt zijn hand naar me op en dan smelt ik bijna door zijn vrolijke blik. Ik steek mijn hand ook naar hem op. Quinten is wel mijn type, denk ik. Een beetje mysterieus en niet zo'n opschepper als de meeste jongens uit mijn klas. Ik lach en duik weer achter mijn scherm.

Eline staat op. 'Moet even naar de wc.'

We hebben nog een halfuur voordat de toets start. Ik ben eigenlijk klaar en log in op m'n mailbox.

In het zoekvenster typ ik BREAKPOINT.

Hé, de zoekopdracht levert drie berichten op!

Het oudste bericht is mijn aanmelding met de ingevulde vragenlijst voor de voorronde. Het tweede bericht is de reactie van *Breakpoint* daarop. Nu snap ik waarom ik die niet had gezien: hij zat in mijn spambox. Al twee dagen! Ik had de anderen ge-cc'd. Die hebben de reactie ook nog niet gezien, anders hadden ze het wel gezegd. Mijn ogen flitsen over het scherm:

van: breakpoint@vriendengame.nl
aan: noor@dumais.nl
onderwerp: RE: aanmelding Breakpoint

Beste Noor,
Superleuk dat je je hebt aangemeld voor onze bizar coole game *Breakpoint*.

Er waren een heleboel aanmeldingen. Maar hou je vast... De jury heeft jou, samen met je vrienden, geselecteerd voor de volgende ronde. Jullie hadden alle vragen goed beantwoord. Gefeliciteerd!

Vóór 1 januari nemen we contact met je op. Nog even geduld dus, maar hou je mailbox goed in de gaten.

Vooraf alvast dit:

Voor jullie deelname hebben we toestemming nodig van een van jullie ouders of verzorgers: dat kan via een digitale handtekening.

Ook kunnen jullie je alvast voorbereiden op een megaleuke en spannende opdracht. Dat is het opwarmertje voor de finale op de locatie. Train je spierballen! Werk aan je weerbaarheid.

Een tip: zorg dat jij en je deelnemende vrienden elkaar door en door kennen ;-).

Gaan jullie naar huis met die felbegeerde hoofdprijs van maar liefst 50.000 euro?

Cheers,
Breakpoint

PS Over de inhoud van deze mail is geen correspondentie mogelijk.

Mijn mond zakt open. We zijn door. Waah!

Ik wil Eline aanstoten, maar zie dat ze nog niet terug is van de wc.

Door het dolle heen open ik de laatste mail.

Een kraakvers bericht, net binnengekomen! Ze hebben zich aan hun woord gehouden: vóór 1 januari zouden ze contact opnemen.

- 57 -

van: breakpoint@vriendensecretgame.nl

aan: noor@dumais.nl

onderwerp: Het is jouw dag!

Hey, geluksvogel!

Dit is jouw dag. Je bent toegelaten tot de supercoole en *life-changing* game *Breakpoint!* We maken het nieuwe seizoen nog spannender dan anders, met een 2.0-versie: het *secret* broertje van *Breakpoint*. Een stapje uitdagender, met als beloning de geldverdubbelaar. En jij en jouw vrienden zijn daarvoor uitgekozen.

Brengen jullie alle opdrachten tot een goed einde, dan verdubbelt het bedrag.

Hoe vet is dat?

Ben je niet bang om uit je comfortzone te stappen?

Verken je graag de grenzen? En kennen jij en je vrienden elkaar door en door?

Dan kunnen jullie straks misschien zwemmen in

- 58 -

het geld. Shoppen tot jullie erbij neervallen. Samen op droomvakantie!

Wat moet je doen?

Download het bijgesloten formulier. Stuur het vandaag nog terug, met jullie namen, leeftijden en mailadressen. Vergeet niet de persoonlijke vragen te beantwoorden!

Achter de schermen zijn wij al hard aan het werk om deze spectaculaire game supergoed voor te bereiden. Daarom benadrukken we dat snel reageren belangrijk is. De opnames starten al over twee weken!

Vraag toestemming aan een ouder/verzorger en voeg hun digitale handtekening bij. Vertel ze dat je meedoet aan het bekende spel *Breakpoint* en verwijst ze naar de website.

Praat met niemand over *Breakpoint 2.0*. We moeten zeker weten dat het spel eerlijk wordt gespeeld.

Zorg dat je donderdag 22 december vanaf 15:30 uur tot de volgende dag 17:00 uur vrijhoudt. De finale vindt plaats op een geheime locatie.

Tot slot willen we alvast weten wat voor kandidaat jij bent. Ben je een volhouder of een afhaker? Hoe sterk sta jij in je schoenen?

Voordat je *Breakpoint* op locatie speelt, geven we je een bloedspannende opdracht voor thuis.

Check vanavond je mailbox.

Krijg jij van onze jury een voldoende voor deze spannende proeve van bekwaamheid? Dan verdient jij duizend euro.

22 december... Dat is al over twee weken! Een opdracht voor thuis... Nice! Wat zou die proeve van bekwaamheid inhouden?

Baf! Eline slaat met haar hand op tafel en ploft naast me neer. Mijn blik schiet opzij. 'Haha, jouw gezicht!' Ze filmt ons met haar telefoon.

'Zet hem uit,' zeg ik met een zenuwachtig lachje door alle informatie in de brief. *Shopper. Droomvakantie. Geldverdubelaar. Dat betekent... honderdduizend euro!*

'Je zat met je mond open te leren.'

'Ik zat niet te leren.' Ik wrijf over mijn wangen. Ze gloeien. Hoeveel geluk kun je hebben op een dag? 'Kom, we gaan de gang op.' Ik klap mijn laptop dicht, gris mijn tas mee en loop de mediatheek door naar de uitgang.

'Huh, doe niet zo raar, Noor. Wat is er?' Eline holt achter me aan.

'Ssst! Ik probeer te leren,' sist iemand achter ons.

Op de gang ga ik op de verwarming zitten en open mijn laptop. Wijs met mijn andere hand hyper naar het scherm. 'Kijk wat hier staat,' fluister ik. 'We doen mee aan *Breakpoint!*'

Eline staart me met grote ogen aan. 'Hou je me voor de gek?'

'Sst... Nee, echt niet.' Ik knik naar de mail. Mijn blik vliegt over het laatste deel:

Kleine waarschuwing... *Breakpoint* is niet voor watjes. ;-)

Jaja. Blabla... denk ik. Fluisterend lees ik voor:

No fear, no limits, no excuses.

Is dat geen probleem voor jou?

Dan ben je klaar voor *the game of the year!*

- 61 -

LESMATERIAAL BIJ GAME ON VAN CIS MEIJER

OPDRACHT 1

De personages Noor, Eline, Sky, Storm, Daan en Jordi leer je in het fragment op verschillende manieren kennen.

- Geef in de tabel aan wie je op welke manier leert kennen. Zet kruisjes in de goede vakjes. Er zijn per personage meerdere antwoorden mogelijk.

Dit personage > leer je kennen door	Noor	Eline	Sky	Storm	Daan	Jordi
wat Noor denkt						
wat Noor zegt						
gesprekken die Noor voert						
appjes die Noor verstuurt						
wat Sky denkt						
wat Sky zegt						

- In hoeverre krijg je een compleet of juist een eenzijdig beeld van de verschillende personages?
- Kies een tekstgedeelte van pagina 42 of 43 dat je aanspreekt. Herschrijf dit tekstgedeelte vanuit het perspectief van Sky. Waar moet je dan rekening mee houden? Op welke punten kun je het oorspronkelijke verhaal volgen en welke elementen moet je zelf verzinnen?
- Wissel je verhaal met een klasgenoot. Lees elkaars verhaal. Welke aanpassingen hebben jullie gedaan? Welke manieren om vanuit een ander perspectief te schrijven werken het best?

OPDRACHT 2

Noor wil met haar vriendengroep graag meedoen aan het YouTube-spel Breakpoint. Werk voor deze opdracht samen met een klasgenoot.

- Wat voor beeld krijg je van dit spel door het fragment?
- Wat valt je op als je de e-mailadressen van de laatste twee e-mails van Breakpoint uit het fragment met elkaar vergelijkt? Wat zou dit kunnen betekenen, denk je?
- Met welk spel dat je kent, is Breakpoint volgens jou te vergelijken?

- Veel boeken, series en films voor jongeren bevatten zo'n spelelement. Jongeren moeten bijvoorbeeld verschillende selectierondes door en komen terecht in bloedstollende avonturen. Welke boeken, series of films ken je met zo'n spelelement?
- Waarom is dat spelelement zo populair bij boeken- of scenarioschrijvers die iets maken voor jongeren, denk je?
- Bedenk samen een kort, nog niet bestaand spel dat in Breakpoint voor zou kunnen komen, gezien de uitspraken in de e-mails in het fragment. Beschrijf het spel in 5 – 10 zinnen. Leg uit waarom jullie voor dit spel gekozen hebben.

OPDRACHT 3

Door het fragment krijg je al een aardig beeld van de omgang tussen de vrienden uit de vriendengroep. Hoe hecht is de vriendengroep volgens jou?

- Markeer in het fragment in het groen positieve uitspraken of gedachten die een persoon heeft over een ander uit de vriendengroep.
- Markeer in het fragment in het rood negatieve uitspraken of gedachten die een persoon heeft over een ander uit de vriendengroep.
- Welke conclusies kun je hieruit trekken?
- Welke verschillen en overeenkomsten zijn er als je de vriendengroep uit het boek vergelijkt met jouw eigen vriendengroep? Gaat het bij jullie ook zo of juist helemaal niet?

OPDRACHT 4

In het boek komen onderwerpen als fitgirls en bodyshaming regelmatig terug.

- Bij welke personages uit het boek spelen deze onderwerpen een (belangrijke) rol?
- Hoe wordt er aandacht besteed aan deze onderwerpen? Is dat duidelijk of moet je daarvoor tussen de regels door lezen? Wat vind je daarvan?
- Bodyshaming gaat vaak over meisjes en vrouwen en nauwelijks over jongens, zo ook in Game on. Wat vind je hiervan? Schrijf een e-mail naar Cis Meijer via cismeijer@jongejury.nl om jouw mening hierover te geven. Je verwerkt in je e-mail:
 - jouw mening over het feit dat bodyshaming vaker over meisjes gaat dan over jongens.
 - wat volgens jou het gevolg is van de keuze voor bodyshaming bij meisjes in het boek. Denk je bijvoorbeeld dat hierdoor bodyshaming bij meisjes in het echte leven kan verminderen of dat die erdoor kan verergeren?
 - of de herhaaldelijke keuze voor bodyshaming bij meisjes in boeken, films en series gevaarlijk is of juist belangrijk.

OPDRACHT 5

Het boek *Game on* is uiteraard ook door recensenten beoordeeld. Lees hieronder twee alinea's uit recensies:

Saskia Boree (www.thrillzone.nl): We merken dat alles een plek heeft in de plot en dat niets aan het toeval is overgelaten. Volwassen lezers kunnen het plot misschien iets te eenvoudig vinden, en voor die doelgroep zal het plot makkelijk in te vullen zijn. Voor de jeugd is het echter perfect en goed te begrijpen. De schrijfster houdt haar publiek tot het laatste moment aan het boek gekluisterd omdat de lezer koste wat het kost wil weten hoe het af zal lopen.

Livia Peeters (www.young-adults.nl): Vanaf het begin word je meteen meegenomen in het verhaal. Je leert de personages meteen kennen. Cis Meijer heeft in dit boek opnieuw gewerkt met zeer korte hoofdstukken van 2 à 5 pagina's wat ervoor zorgt dat het enorm vlot leest. Er zit veel snelheid in het verhaal en de constante spanning zorgt ervoor dat je verder wil blijven lezen. Het is dan ook een boek om in één ruk uit te lezen.

- Markeer één uitspraak waar je het echt mee eens bent.
- Markeer één uitspraak waar je het niet mee eens bent.
- Leg beide keuzes uit. Bespreek je keuzes met een klasgenoot.
- Kies nu één van deze opdrachten:
 - Schrijf samen een korte recensie over het boek *Game on*. Je bespreekt eerst kort waar het boek over gaat, geeft daarna de mindere eigenschappen van het boek, vervolgens de goede. Je sluit af met een conclusie waarin je ook aangeeft hoeveel sterren (van maximaal vijf) het boek verdient.
 - Neem een vlog op waarin jullie allebei aan het woord zijn om jullie mening te geven over het boek *Game on*. Daarin verwerk je een korte samenvatting, de mindere eigenschappen van het boek en de goede eigenschappen. Je sluit af met een conclusie waarin je ook aangeeft hoeveel sterren (van maximaal vijf) het boek verdient.